

PrecisPlanner 3D v3.1.0

Martin Štroner, Doc. Ing., Ph.D.,

Fakulta stavební ČVUT v Praze,

Thákurova 7, 166 29 Praha 6,

tel.: +420-2435-4781,

e-mail: martin.stroner@fsv.cvut.cz

28.12.2012

Obsah

1	Úvod	2
2	Princip plánování a určování přesnosti geodetických měření	3
2.1	Obecný model vyrovnání geodetické sítě	3
3	Popis programu PrecisPlanner 3D v3.1 a jeho možností	5
3.1	Výpočetní jádro - program GNU Gama [2]	6
3.2	Formát souboru souřadnic pro načtení – jen souřadnice	6
3.3	Formát souboru souřadnic pro načtení – s doplňujícími údaji.....	6
3.4	Formát souboru měření.....	6
3.5	Zadání přibližných souřadnic bodů.....	7
3.6	Zadávání měřených hodnot.....	7
3.7	Nastavení	10
3.8	Výpočet a protokol o výpočtu.....	11
3.9	Výpočty přesnosti odvozených veličin.....	11
4	Historie veřejných verzí.....	12
4.1	Verze 1.0	12
4.2	Verze 2.1	12
4.3	Verze 2.2	12
4.4	Verze 2.3.2	12
4.5	Verze 3.0	12
4.6	Verze 3.1	13
5	Literatura.....	13

1 Úvod

Plánování přesnosti měření je velmi důležitou součástí geodetických prací nejen ve výstavbě. Normativními či smluvními podklady je obvykle dána požadovaná přesnost ať už se jedná například o zaměření primární či sekundární vytyčovací sítě nebo o podrobné vytyčení či zaměření polohy bodu, je prostřednictvím rozboru přesnosti před měřením nutné stanovit takový postup měření a vybrat takové měřické přístroje a pomůcky, aby požadovaná přesnost byla dodržena. V případě geodetických úloh bez vyrovnaní lze obvykle za přijetí určitých zjednodušení určit jednoznačně po výběru přístrojů a za znalosti směrodatných odchylek jednoho měření nutné počty opakování. V případě geodetických úloh s vyrovnaním metodou nejmenších čtverců (MNČ) tento postup principiálně není možný a je třeba vytvořit model, pomocí kterého poté lze přesnost hodnotit.

Vyrovnaní MNČ je v oblasti geodézie velmi propracovaná oblast ([1]). Pro vyrovnaní geodetických sítí jsou k dispozici jak volně dostupné (např. GNU Gama, [2]), tak komerční programy (např. Groma, [3]), pro plánování přesnosti však nikoli, proto je exaktně provedený rozbor přesnosti před měřením pro úlohy s vyrovnaním spíše výjimkou, znamená totiž pracné sestavení modelu „vlastními silami“. Vzhledem k témtoto skutečnostem byl vytvořen program PrecisPlanner 3D (aktuálně ve verzi 2.2), který umožňuje na základě přibližných souřadnic definujících konfiguraci měření, výběru měřených veličin a jejich přesnosti určit přesnost výsledných souřadnic včetně kovarianční matice umožňující další výpočty přesnosti odvozených veličin.

Model je počítán exaktně se započítáním nepřesnosti vnesené centrací, realizací a určením výšky přístroje a cíle (postup výpočtu vlivu centrace, realizace a určení výšky přístroje je detailně popsán v [4]), může být počítán nejen jako volná síť, ale také jako síť s fixními body. Proces rozboru přesnosti s využitím PrecisPlanneru však nelze degradovat na pouhé vyplnění vstupních hodnot a směrodatných odchylek z materiálů od výrobce přístroje / totální stanice. Zejména přesnost měřených směrů a zenitových úhlů může být zejména u rozlehlejších prací zhoršena dalšími vlivy jako je například vliv prostředí (refrakce).

Vývoj doposud není ukončen, informace o vývoji jsou průběžně umisťovány na webových stránkách projektu ([5]).

2 Princip plánování a určování přesnosti geodetických měření

Za znalosti přibližných souřadnic měřených bodů, přibližných hodnot měřených hodnot a jejich směrodatných odchylek lze vytvořit chybový model vedoucí k určení odhadu přesnosti vyrovnaných veličin, pro potřeby geodézie souřadnic, ve tvaru kovarianční matice. Tato matice dále umožňuje prostřednictvím obecného zákona hromadění směrodatných odchylek určení přesnosti libovolných dalších odvozených veličin. Obecný model geodetické úlohy lze vyjádřit několika málo vzorci v dalším odstavci.

2.1 Obecný model vyrovnaní geodetické sítě

Model volné geodetické sítě je dán normálními rovnicemi (podle [1]):

$$\begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{A} & \mathbf{B} \\ \mathbf{B}^T & \mathbf{0} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \mathbf{dx} \\ \mathbf{k} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{l}' \\ \mathbf{b} \end{pmatrix} = \mathbf{0} . \quad (1)$$

Zde \mathbf{A} je matice plánu experimentu (matice derivací), \mathbf{P} je matice vah, \mathbf{l}' je vektor redukovaných měření, \mathbf{B} je matice linearizovaných podmínek, \mathbf{b} je vektor absolutních členů podmínek, \mathbf{dx} je vektor přírůstků neznámých oproti přibližným hodnotám, a \mathbf{k} je vektor korelat. Vyrovnané neznámé se určí:

$$\mathbf{X} = \mathbf{x}_0 + \mathbf{dx}, \quad (2)$$

kde \mathbf{x}_0 jsou přibližné hodnoty neznámých. Tvar matice vah \mathbf{P} :

$$\mathbf{P} = \begin{pmatrix} p_1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & p_2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \ddots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & p_n \end{pmatrix}, \quad p_i = \frac{\sigma_0^2}{\sigma_i^2}, \quad (3)$$

kde σ_0 je volená konstanta a σ_i je směrodatná odchylka i-tého měření. Jednotlivé prvky matice \mathbf{A} mají pro i-té měření l_i j-tou neznámou X_j (odpovídá sloupcům a řádkům) tvar:

$$A_{ij} = \frac{\partial f_i}{\partial X_j}, \quad (4)$$

(f_i je funkce vyjadřující vztah mezi měřením l_i a určovanými souřadnicemi). Matice \mathbf{A} se pro vyrovnaní vypočítá s využitím přibližných hodnot neznámých x_0 . Jednotlivé prvky vektoru \mathbf{l}' mají tvar:

$$l'_i = (l_i - f_i). \quad (4)$$

Kovarianční matice \mathbf{M} popisující přesnost výsledků vyrovnaní se určí podle následujícího vzorce:

$$\mathbf{M} = \sigma_0^2 \begin{pmatrix} \mathbf{A}^T \mathbf{P} \mathbf{A} & \mathbf{B} \\ \mathbf{B}^T & \mathbf{0} \end{pmatrix}^{-1}. \quad (5)$$

Blíže k odvození a zdůvodnění jednotlivých vzorců lze nalézt v [1] nebo v [4]. Jak vyplývá ze vzorce (5), k určení kovarianční matice není třeba znát žádná konkrétní měření, postačí přibližná konfigurace daná souřadnicemi a volba, jaká měření budou prováděna a s jakou přesností. Lze takto získat model přesnosti vyrovnaných veličin, je ale vhodné upozornit na to, že kvalita výsledného modelu je zásadně závislá na správném odhadu přesnosti jednotlivých měřených veličin. Rozhodně není vhodné bez dalších úvah převzít údaje o přesnosti z materiálu výrobce, měření je dále ovlivňováno např. přesností centrace přístroje a cíle a určení výšky přístroje (jak je uvedeno např. v [4]) nebo vlivem atmosférické refrakce.

V programu je kromě přesností (směrodatných odchylek) měření možné zadávat také směrodatné odchylinky centrace a určení výšky přístroje, které se započítávají do jednotlivých měření. Podrobný postup a jeho odvození je uvedeno v [4].

3 Popis programu PrecisPlanner 3D v3.1 a jeho možnosti

Program pracuje v operačním systému Microsoft Windows XP a vyšším. Postup práce s programem lze popsat v následujících bodech:

1. Načtení přibližné konfigurace bodů (minimálně dva, souřadnice X,Y,Z, jednotky jsou metry) {Hlavní okno}.
2. Změna polohy a výšky / přidání / odebrání bodů {Mapa souřadnic}.
3. Definice vyrovnávaných / fixních bodů {Mapa souřadnic}.
4. Zadání směrodatných odchylek centrace a určení výšky přístroje.
5. Definice měřených veličin (vodorovné směry, šikmé délky, vodorovné délky, zenitové úhly, převýšení) {Mapa měření}.
6. Zadání směrodatných odchylek měřených veličin {Mapa měření, průvodce přesnostmi}.
7. Výpočet modelu – směrodatné odchylky souřadnic, elipsy chyb, kovarianční matice.
8. (Výpočet přesnosti odvozených veličin).

Po spuštění programu se zobrazí hlavní okno (obr. 1), které tvoří rozcestník jednotlivých činností. Souřadnice a měření lze načíst do programu zde příslušnými tlačítka.

Nejprve je nutné do programu načíst souřadnice z textového souboru, minimální počet jsou dva body. Načítat lze pouze souřadnice (číslo bodu, X, Y, Z) tlačítkem „*.txt“, anebo s údaji o přesnosti centrace, určení výšky přístroje a charakteru bodu tlačítkem „Načíst souřadnice“. Měření mohou být cele definována v programu nebo mohou být načtena z textového souboru, formáty obou vstupů jsou popsány dále.

Se souřadnicemi a vlastnostmi bodů se manipuluje na mapě souřadnic (grafické zobrazení, přidávání, mazání či posouvání bodů), s měřeními a jejich přesnostmi na mapě měření (definice měření a jeho přesnosti, a to jednotlivě, hromadně nebo s využitím průvodce).

Nastavení programu se zobrazí stiskem tlačítka „Nastavení“.

Obr. 1. Hlavní okno programu PrecisPlanner 3D ver. 3.1

Po definici vstupních hodnot lze provést výpočet, zobrazit protokol o výpočtu, zobrazit výsledné směrodatné odchylky souřadnic a ze souřadnic počítat různé typy délek a jejich přesnosti. Pro samotný výpočet je použit volně šířitelný program GNU Gama, pro který

je připraven vstupní soubor s přibližnými souřadnicemi bodů a měřenými hodnotami, a ze kterého jsou dále načteny výstupní protokol a kovarianční matice popisující přesnost a vazby souřadnic.

3.1 Výpočetní jádro - program GNU Gama [2]

Program slouží k vyrovnání rovinných, prostorových i výškových geodetických sítí. Vstupem je xml soubor s přibližnými souřadnicemi a měřeními, výstupem textový soubor s protokolem o vyrovnání a také soubor xml, který obsahuje kovarianční matici. Program je šířen pod všeobecnou veřejnou licencí GNU (General Public Licence).

3.2 Formát souboru souřadnic pro načtení - jen souřadnice

Formát souboru je jednoduchý, pořadí údajů je číslo bodu X Y Z; oddělovačem údajů je bílý znak (mezera, tabelátor). Číslo bodu je reálné číslo stejně jako souřadnice, desetinným oddělovačem je tečka. Příklad souboru:

```
1.0 0.00000 0.00000 5.00000
2.0 0.00000 25.00000 5.00000
3.0 50.00000 25.00000 5.00000
4.0 50.00000 0.06780 5.00000
5.0 26.04990 11.51750 3.00000
456.0 25.81603 -1.17540 1.50000
```

Další údaje na řádku nevadí, stejně jako prázdné řádky.

3.3 Formát souboru souřadnic pro načtení - s doplňujícími údaji

Pro kompletní soubor platí v zásadě stejná pravidla, jsou dále za souřadnicemi uvedeny ještě směrodatná odchylka centrace, směrodatná odchylka určení výšky cíle a rozlišení fixní/vyrovnávaný bod. Příklad souboru:

```
1.0 0.00000 0.00000 5.00000 0.00100 0.00100 a
2.0 0.00000 25.00000 5.00000 0.00010 0.00010 a
3.0 50.00000 25.00000 5.00000 0.00010 0.00010 f
4.0 50.00000 0.06780 5.00000 0.00010 0.00010 f
5.0 26.04990 11.51750 3.00000 0.00070 0.00100 a
456.0 25.81603 -1.17540 1.50000 0.00000 0.00000 a
```

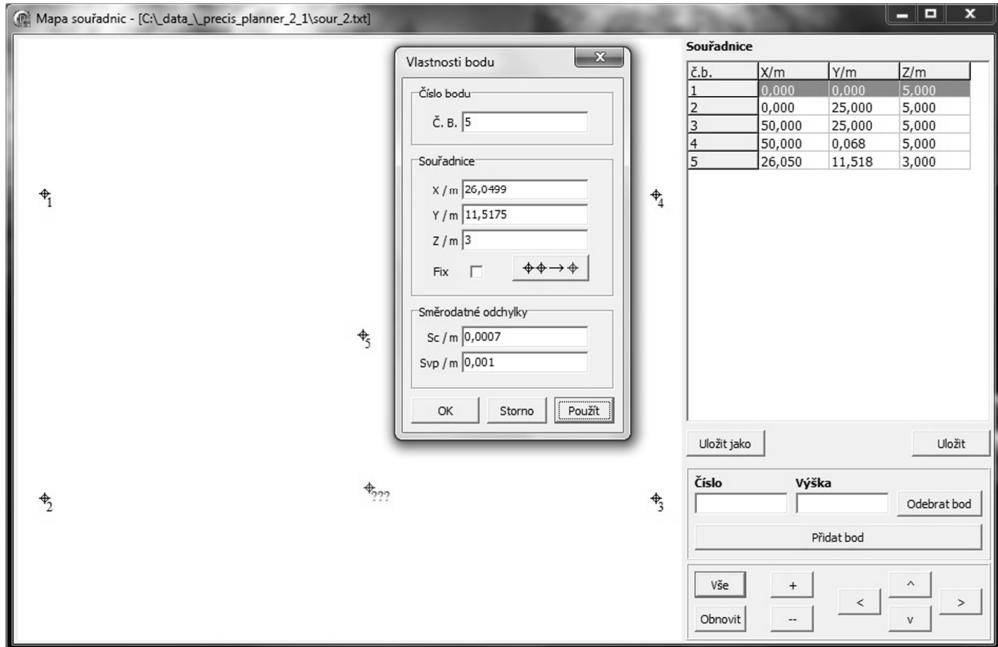
3.4 Formát souboru měření

Soubor měření obsahuje typ měření (zu ... zenitový úhel; di ... vodorovný směr; sd ... šíkmá délka, hd ... vodorovná délka; vd ... převýšení), stanovisko, cíl a přesnost měřené veličiny. Příklad souboru:

```
zu 2.00 5.00 0.00100
di 2.00 5.00 0.00100
sd 2.00 5.00 0.00100
zu 3.00 5.00 0.00100
di 3.00 5.00 0.00100
sd 3.00 5.00 0.00100
zu 2.00 3.00 0.00100
di 2.00 3.00 0.00100
sd 2.00 3.00 0.00100
```

3.5 Zadání přibližných souřadnic bodů

Konfigurace bodů se zadává dvěma způsoby. Jednak je nutné nejméně dva body načíst ze souboru, dále je lze v grafickém rozhraní v okně Mapa souřadnic prohlížet v textové i grafické podobě (spustí se z hlavního okna programu tlačítkem „Mapa souřadnic“, objeví se okno na obr. 2), body lze mazat či přidávat grafickým výběrem v okně mapy.

Obr. 2. Mapa a zadávání souřadnic

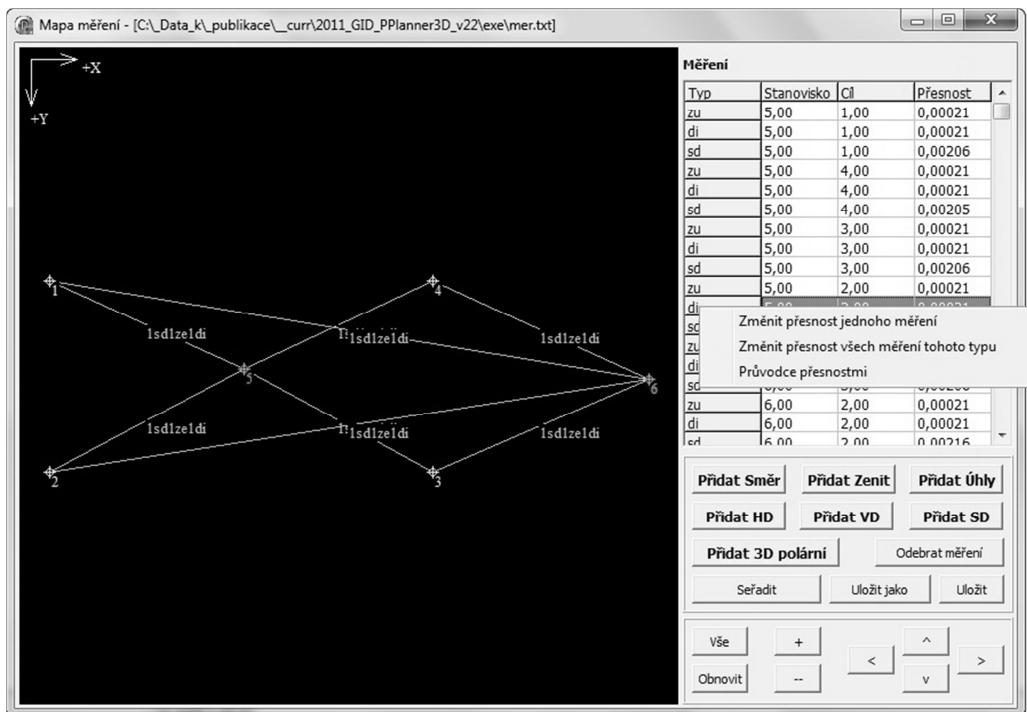
Body se přidávají kliknutím do příslušného místa v mapě, kdy se objeví červená značka bodu mající místo čísla otazníky. V okně uživatel vyplní číslo bodu a jeho výšku a stiskne se tlačítko „Přidat bod“. Bod lze odebrat označením v tabulce a stiskem tlačítka „Odebrat bod“. Soubor souřadnic lze také uložit do původního souboru tlačítkem „Uložit“ nebo „Uložit jako“ do souboru s jiným jménem. Zobrazení mapy se ovládá tlačítka na panelu vpravo dole. Kromě tlačítek lze zobrazení ovládat i pomocí myši, držením kolečka a posunem se posouvá obraz, otáčením kolečka se obraz zvětšuje/zmenšuje. Ukládání výsledného souboru bodů pro další výpočet není nutné, všechny změny se okamžitě promítou do databáze bodů.

Po stisku pravého tlačítka myši se od verze 2.1 zobrazí dialog, kde lze upravit vlastnosti bodu (na Obr. 2 uprostřed), je možné zadávat také pevné (nevyrównávané) body, což umožňuje řešit rozbory přesnosti i pro úlohy bez vyrovnaní a do výpočtu přesnosti zahrnout i přesnost centrace přístroje a cíle a přesnost určení výšky přístroje a cíle.

3.6 Zadávání měřených hodnot

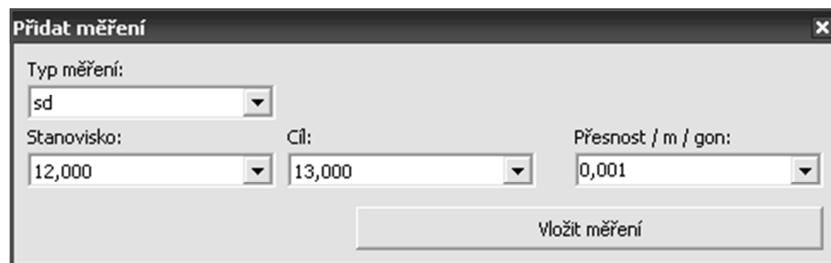
Měření se zobrazují v obdobném okně jako souřadnice (obr. 3), ovládání zobrazení je rovněž stejné. V pravé části je zobrazena tabulka měření, typy měření jsou uvedeny pouze zkratkou (di - vodorovný směr; sd – šíkmá délka; zu – zenitový úhel; hd – vodorovná délka; vd – převýšení (nově od verze 2.2)).

V tabulce jsou pouze číslo stanoviska, cíle a přesnost, jejíž jednotky jsou gony pro úhly a metry pro délky.

Obr. 3. Mapa a zadávání měření

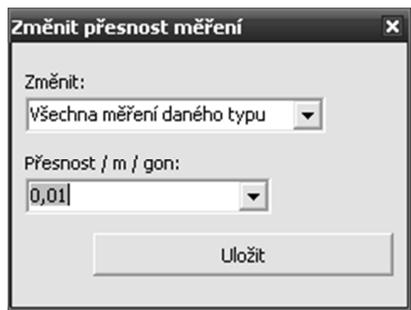
Tlačítka pod tabulkou umožňují zobrazit dialog pro přidání měření, odebrání měření nebo uložení do souboru. Měření lze ze souboru také načítat (v hlavním okně programu viz obr. 1). Tlačítko „Přidat 3D polární“ umožní přidat současně měření vodorovného směru, zenitového úhlu a šikmé délky (běžné měření totální stanicí), tlačítko „přidat úhly“ totéž bez měřené délky. Po stisku libovolného tlačítka pro přidání měření se zobrazí dialog „Přidat měření“ (obr. 4), ve kterém je přednastaven příslušný typ měření.

Obr. 4. Dialog zadávání měření a jejich přesnosti

Rozevřením nabídky stanoviska a cíle se tyto volí, lze je vybrat kliknutím do mapy (první se nastaví stanovisko, druhý cíl). Stiskem tlačítka „Vložit měření“ se měření vloží do databáze měření, objeví se v tabulce a v mapě. Zobrazení měření je řešeno tak, že stanovisko a cíl jsou spojeny linií, která má uprostřed popis se zkratkami měření a počtem, kolikrát jsou měření provedena.

Vzhledem k tomu, že plánování přesnosti je obvykle proces postupného přiblížování, je možné měnit přesnost zadaných měření jednotlivě i hromadně. Volba se zobrazí po označení vybraného měření v tabulce a stisku pravého tlačítka (obr. 3), po stisku vybraného tlačítka se zobrazí dialog pro změnu přesnosti měření (obr. 5).

Obr. 5. Dialog pro změny přesnosti měření

Nově lze od verze 2.2 měnit hromadně přesnosti pomocí průvodce, který je na obr. 6 a který se spouští stiskem pravého tlačítka tabulku měření a výběrem poslední položky menu. Zde lze podrobně nadefinovat a vložit do modelu přesnosti jednotlivých určovaných veličin. Postupuje se zleva do prava, nejprve se vyplní jednotková přesnost (jedna skupina, jedno měření, jedno převýšení), dále pak počty opakování v druhém sloupci. Přesnost délek a převýšení je závislá na vzdálenosti měření, stiskem „+“ se vypočítá použitá průměrná hodnota (ze které se odvozuje výsledná přesnost).

Výsledná přesnost se vypočítá stiskem tlačítka ve třetím sloupci. Výslednou přesnost je možné vyplnit i ručně přímo. Stiskem příslušného tlačítka ve čtvrtém sloupci (bez hvězdičky) se výsledná přesnost aplikuje.

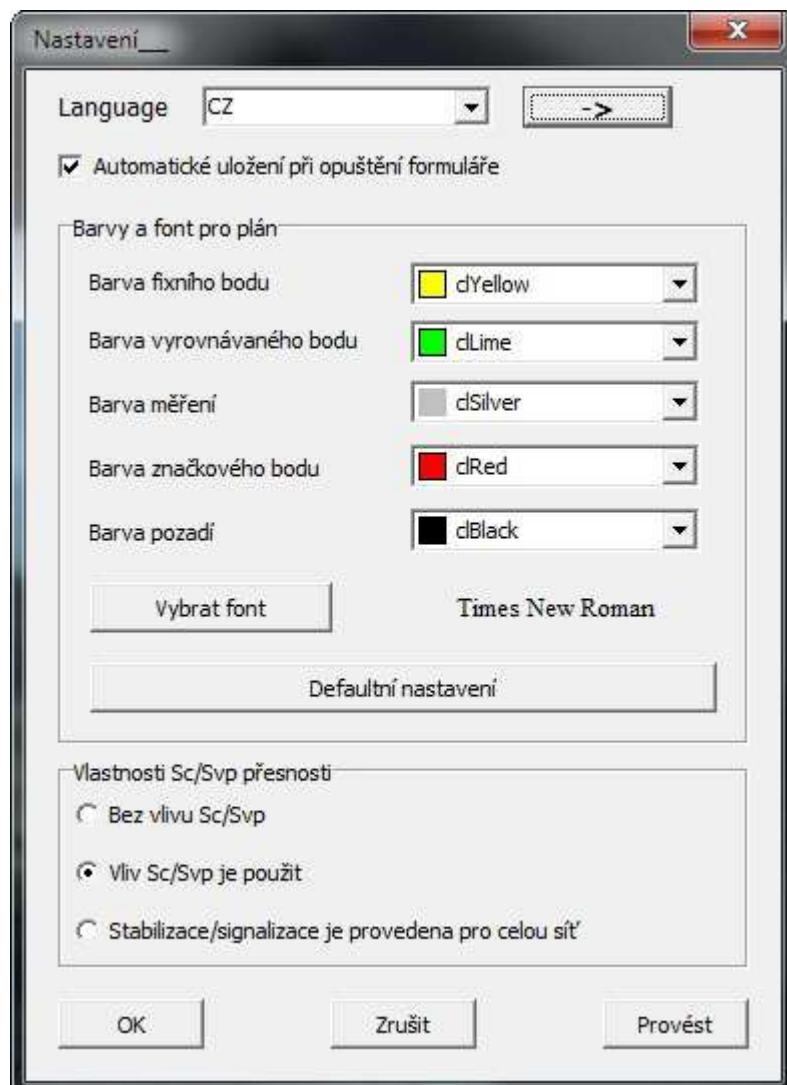
Přesnost totální stanice	Počty opakování	Výsledná přesnost	Použít
Směr v 1 sk. /gon: 0,0010	Vodorovné směry: 2	Vod. směry /gon: -> 0,00071	na vod. směry
Zenitový úhel v 1 sk. /gon: 0,0010	Zenitové úhly: 2	Zenitové úhly /gon: -> 0,00071	na zenit. úhly
Šikmá délka /m (a+b*ppm*D): 0,003 + 0,002	Šikmé délky: 2	Šikmé délky /m: -> 0,00145	na šikmé délky
Vod. délka /m (a+b*ppm*D): 0,002 + 0,001	Průměrná délka /m: 24,983 +	Vodorovné délky /m: -> 0,00141	š.d. jednotlivě*
Přesnost nivelačního přístroje	Vodorovné délky: 2	Převýšení /m: -> 0,000148	na vod. délky
Směrodatná odchylka kilometrová /m 0,0007	Průměrná délka /m: 27,938 +		v.d. jednotlivě*
Koeficient délky nivelační cesty 1,5	Převýšení: 1		na převýšení
	Průměrná délka /m: 29,848 +		p. jednotlivě*

Obr. 6. Dialog pro změny přesnosti měření

U délek a převýšení je k dispozici ve čtvrtém sloupci ještě tlačítko s hvězdičkou, kde přesnost vypočítá a aplikuje jednotlivě na základě prvního a druhého sloupce a délky konkrétního měření, bez použití třetího sloupce. Koeficient délky nivelační cesty určuje prodloužení nivelační cesty oproti délce přímé spojnice.

3.7 Nastavení

Formulář nastavení umožňuje definovat zejména vlastnosti kresby v grafickém zobrazení, tj. barvy zobrazených prvků, font a jeho velikost. Kromě toho zde lze zvolit, zda se automaticky při opuštění formuláře ukládá příslušný datový soubor a zda se při výpočtu uplatní (ne)přesnost centrace a určení výšky cíle. Zde první volba značí, že se tyto vlivy v přesnosti neuváží, druhá že se započítají do měření a třetí volba představuje výpočet úlohy bez vlivu nepřesnosti centrace a určení výšky cíle, kde až po výpočtu se zavede nepřesnost centrace a určení výška přístroje přímo do kovarianční matice (Nově od verze 3.1). Tato volba značí, že celá úloha byla měřena na pouze jedenkrát postavené stativy, na principu trojpodstavcové soupravy; fixní body nejsou touto volbou dotčeny a ani měření na ně. Dále zde v protokolu z programu gama nejsou uvedeny správné výsledné hodnoty, pouze mezivýsledky, správné jsou uvedeny až ve Výpočtech.

Obr. 7. Formulář nastavení

Nastavení se ukládá do ini souboru v adresáři programu, při jeho nepřítomnosti se použijí vestavěné hodnoty, stiskem tlačítka OK nebo Použít se soubor vytvoří (s aktuálně nastavenými hodnotami).

Nově od verze 3.0 lze měnit jazyk rozhraní. Vnitřní jazyk je angličtina, prostřednictvím externích souborů je k dispozici v balíčku česká a anglická verze. Externí soubor je textový soubor, kde po hlavičce o velikosti 3 řádků (a ta musí být zachována vždy, a první řádek musí zůstat naprosto totožný; kontrola správného souboru se děje kontrolou prvního řádku hlavičky a kontrolou počtu řádků) následují jednotlivé výrazy. Uživatelský překlad lze vytvořit přejmenováním a editací tohoto textového souboru. Při spuštění se prohledá adresář, kde je umístěn exe soubor programu, a nalezené soubory *.pck se považují za soubory jazyka. Po vybrání požadovaného jazyka a stisku šipky se provede kontrola validity souboru a následně změna jazyka. Pokud soubor neodpovídá (hlavička, rozsah), změní se jazyk na vnitřní anglickou verzi. Nastavení jazyka se při spuštění programu načítá z ini souboru, ale na formuláři nastavení se ve výběrovém okně nenastavuje.

3.8 Výpočet a protokol o výpočtu

Pokud jsou zadány do programu všechny konfigurační parametry (souřadnice, měření a jejich přesnost), lze z hlavního okna (obr. 1) spustit výpočet tlačítkem „Výpočet“. Po jeho ukončení lze stiskem tlačítka „Protokol“ prohlédnout textový protokol, který obsahuje kromě dalších informace o konfiguraci sítě, vyrovnaných souřadnicích a jejich směrodatných odchylkách včetně elips chyb.

3.9 Výpočty přesnosti odvozených veličin

Stiskem tlačítka „Výpočty“ v hlavním okně (obr. 1) lze spustit zobrazení výsledků (obr. 8) obsahující čísla bodů, jejich souřadnice, směrodatné odchylky souřadnic a parametry elipsoidů chyb jednotlivých bodů z vytvořeného modelu.

The screenshot shows two windows side-by-side. The top window is titled 'Výpočty a výpočty' and contains a table with columns for Č.B., X/m, Y/m, Z/m, s(x)/mm, s(y)/mm, s(z)/mm, and a/mm. The bottom window shows a form with fields for 'Vzdálenost' (Distance), 'Z' (set to 1), 'Vypočítat' (Calculate), 'Uložit tabulku' (Save table), 'Sm. odch.' (Standard deviation), and 'Uložit kovar. matice' (Save covariance matrix). Below these windows is another table showing coordinate differences (b/mm, c/mm, w(a)/gon, etc.) and covariance matrix parameters (w(b)/gon, w(c)/gon, z(a)/gon, etc.).

Č.B.	X/m	Y/m	Z/m	s(x)/mm	s(y)/mm	s(z)/mm	a/mm
1	25,855500	-6,273810	5,000010	0,480	0,650	0,151	0,654
2	26,235710	33,745190	5,000000	0,475	0,648	0,157	0,653
3	50,000000	25,000000	5,000000	0,491	0,511	0,137	0,540
4	50,000000	0,067800	5,000000	0,485	0,516	0,137	0,543
5	26,159410	12,875570	4,000000	0,378	0,397	0,105	0,104

Vzdálenost	šíkmá	Z	1	Vypočítat	Vzdálenost	19,177881 m	Uložit tabulku
		Do	5		Sm. odch..	0,827812 mm	Uložit kovar. matice

b/mm	c/mm	w(a)/gon	w(b)/gon	w(c)/gon	z(a)/gon	z(b)/gon	z(c)/gon
0,475	0,151	-109,9390	-9,9302	-94,6598	98,4852	99,6294	198,4405
0,469	0,157	110,1621	10,1564	-103,9428	98,7299	99,7140	1,3019
0,459	0,137	-142,1534	-42,1562	15,7488	100,4832	99,6240	199,3877
0,454	0,137	138,6467	38,6493	182,2010	100,4551	99,6289	0,5872
0,378	0,397	-8,0824	-1,0551	98,9422	198,7460	98,7536	100,1381

Obr. 8. Určená přesnost souřadnic a výpočty z kovarianční matici

Ve spodní části lze počítat ze souřadnic vodorovnou, šíkmou a svislou délku a jejich přesnost určenou výpočtem z kovarianční matici ([1]). Vpravo dole je pak tlačítko „Uložit kovar. matici“ zobrazující dialog pro uložení kovarianční matici do souboru pro další použití, nad tím tlačítko „Uložit tabulku“ pro uložení zobrazené tabulky do textového souboru.

4 Historie veřejných verzí

Program vznikl původně pro vlastní potřebu autora, existovalo několik neveřejných vývojových verzí, aktuální je verze 3.1. Návrhy a podněty pro další úpravy je možno zasílat na email autora.

4.1 Verze 1.0

První verze umožňovala načtení souřadnic, definici a/nebo načtení měření a výpočet metodou prostorové volné sítě.

4.2 Verze 2.1

Ve verzi 2.1 bylo provedeno vícero změn:

1. Lze nastavovat tyto atributy bodů (dialog se zobrazí stiskem pravého tlačítka myši na příslušném bodě):
 - a. fixní/vyrovnaný;
 - b. přesnost centrace a určení výšky přístroje/cíle;
 - c. souřadnice a výška; souřadnice lze měnit graficky i numericky.
2. Grafická okna programu lze libovolně zvětšit.
3. Kresbu lze zvětšovat/zmenšovat otáčením kolečka myši, posouvat tažením se stiskem kolečka myši.
4. „Nastavení“ umožňuje uživateli definovat barvy a velikosti jednotlivých prvků kresby.
5. Při uzavření okna se změny automaticky ukládají do souboru (lze zrušit v nastavení).
6. Mírně přepracované grafické rozhraní.

4.3 Verze 2.2

Změny ve verzi 2.2:

1. Průvodce přesnostmi, který umožňuje podrobně definovat přesnost jednotlivých měření.
2. Možnost vkládat jako měření převýšení.
3. Úprava formuláře „Mapa měření“.
4. Odstraněny některé drobné chyby při načítání nesprávně formátovaných souborů souřadnic (chybné načítání prázdných řádků).

4.4 Verze 2.3.2

1. Opravena možnost pracovat s čísly bodů jako reálnými čísly s dvěma desetinnými místy.
2. Opravena chyba znemožňující práci se soubory, v jejichž jméně nebo cestě je mezera.
3. Upraveno načtení výsledků, adaptivně funguje i na velmi pomalých počítačích.

4.5 Verze 3.0

Ve verzi 3.0 jsou tyto nové možnosti:

1. Přidána možnost jazykových verzí (externími soubory), k dispozici nyní verze CZ a EN.
2. Upravena tabulka prezentující výsledky výpočtu modelu, jsou doplněny poloosy elipsoidů chyb a jejich orientace.

4.6 Verze 3.1

Přidána možnost započítání vlivu přesnosti centrace a určení výšky přístroje pro jednorázovou stabilizaci a signalizaci celé sítě.

5 Literatura

- [1] Böhm, J. - Radouch, V. - Hampacher, M.: Teorie chyb a vyrovnávací počet. Geodetický a kartografický podnik Praha, 2. vydání, Praha, 1990. ISBN 80-7011-056-2.
- [2] Program GNU Gama. <http://www.gnu.org/software/gama/gama.cs.html>. 23.3.2011.
- [3] Program Groma. <http://www.groma.cz>. 23.3.2011.
- [4] Hampacher, M. – Štroner, M.: Zpracování a analýza měření v inženýrské geodézii. 1. vyd. Praha: Česká technika - nakladatelství ČVUT, 2011. 313 s. ISBN 978-80-01-04900-6.
- [5] Web programu PrecisPlanner 3D: <http://sgeo.fsv.cvut.cz/~stroner/PPlanner>. 31.11.2011.